

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5406201820
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5406201820.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: ČSOB Poist'ovňa, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/B, IČO: 313 25 416, právne zastúpený JUDr. Richardom Hulínom, advokátom, so sídlom C. XX, D., proti odporcovi: K. F., bytom R., ul. S. J. XXX/XX, právne zastúpený Mgr. Igorom Paliderom, advokátom so sídlom U., J. II, č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 151 700, v konaní o zaplatenie sumy 2.041,95 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 3C/240/2008-236, zo dňa 1. decembra 2011, takto

rozhodol:

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, **sa nedotýka.**

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu **zrušuje** a v tomto rozsahu mu vec **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.041,96 eur spolu so 7 % úrokom z omeškania od 13.3.2006 do zaplatenia (výrok I.). Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 971,06 Eur a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť tieto zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu navrhovateľa (výrok II.). Rozhodnutie o trovách pojednávania zo dňa 30.11.2010 vyčlenil na samostatné rozhodnutie (výrok III.). Vo zvyšnej časti žalobný návrh navrhovateľa zamietol (výrok IV.). Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ na základe poisťnej zmluvy poskytol poškodenej K. J. poisťné plnenie v rozsahu žalovanej istiny. Následne titulom prechodu práva na náhradu škody z dôvodu tohto plnenia si voči odporcovi uplatňoval náhradu škody do výšky ním poskytnutého poisťného plnenia. Poistnou udalosťou malo byť spadnutie snehu z nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom je odporca na záhradný altánok poškodenej K. J.. Odporca s uplatneným nárokom nesúhlasil, poukazoval na skutočnosť, že predmetný altánok bol v rozpore s rozhodnutiami vydanými v rámci stavebného konania postavený v neprimerane malej vzdialenosti od jeho nehnuteľnosti, z ktorej uvedený sneh spadol. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že nárok navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný. Považoval za preukázané, že zosuv namrznutého ľadu zo strechy odporcu bol rozhodujúcou príčinou poškodenia strechy altánku pani J., ako aj skutočnosť, že odporca mal o tvorbe a vzniku týchto cencúľov vedomosť. Podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka mu vznikla povinnosť vykonať všetky dostupné opatrenia, aby eliminoval na čo najnižšiu možnú mieru vznik škody na majetku pani J.. Pokiaľ odporca poukazoval na skutočnosť, že altánok bol postavený v rozpore s vydaným stavebným povolením, okresný súd ustálil, že v tomto smere zo strany odporcu neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by túto okolnosť preukazovali. Z listinných dôkazov predložených poškodenu J., ktorá bola zároveň v konaní vypočutá aj ako svedkyňa, mal preukázaný opak.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal prvostupňový súd navrhovateľovi aj uplatnený úrok z omeškania, no nie v ním žiadanej výške 10% ročne ale vo výške 7% ročne z dlžnej sumy od 13.3.2006, kedy bol podaný žalobný návrh. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania od 1.6.2004, avšak vznik

omeškania odporcu k tomuto dátumu nepreukázal. Na základe uvedeného v časti úrokov z omeškania okresný súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal neúspech len v nepatrnej časti konania trovy konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca a vedľajší účastník na strane odporcu.

Odporca v podanom odvolaní žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovie zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré zároveň viedli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Poukazoval na postavenie altánku poškodenej v rozpore so stavebným povolením. Zdôraznil, že od začiatku konania poukazoval na túto skutočnosť a svoje tvrdenia preukázal pripojenými fotografiami. Súd bol preto povinný sa jeho tvrdeniami v kontexte s predloženými fotografiami riadne zaoberať a tieto vyhodnotiť. Touto otázkou sa však nezaoberal, obmedzil sa iba na konštatovanie záveru o tom, že stavba altánku je postavená v súlade s dodatočným stavebným povolením.

Vedľajší účastník žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovie, rovnako ako odporca, zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne v tejto časti rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobný návrh navrhovateľa zamietne v celom rozsahu. Poukazoval na rovnaké skutočnosti ako odporca v podanom odvolaní. Zároveň uviedol, že žiadal na preukázanie spoluzavinenia poškodenej vykonať ohliadku miesta samého, čo však okresný súd nevykonala a ani sa k tomuto dôkazu žiadnym spôsobom v napadnutom rozhodnutí nevyjadril. Z fotografií, ktoré boli v konaní predložené, bolo možné zistiť, že vzdialenosť 2,7 m medzi altánkom a synagógou (nehnuteľnosťou odporcu), ktorá je uvedená v stavebnom rozhodnutí, je vzdialenosťou, ktorá je uvedená iba v tomto rozhodnutí, nezodpovedá však aktuálnemu stavu. Teda tvrdenia o postavení altánku poškodenej v tesnej blízkosti nehnuteľnosti odporcu boli podľa jeho názoru riadne preukázané. Neobstojí potom záver okresného súdu o neunesení dôkazného bremena na preukázanie tejto skutočnosti. Ďalej namietal, že nesprávne okresný súd vyhodnotil práva a povinnosti účastníkov poisťnej zmluvy, a to navrhovateľa a poškodenej K. J.. Poisťná zmluva, na základe ktorej bolo zo strany navrhovateľa poškodenej plnené, neobsahovala dojednanie, z ktorého by takáto povinnosť navrhovateľovi vyplývala. Uviedol, že navrhovateľ si s poškodenou nedojednal v poisťnej zmluve živelné poistenie súboru vlastných zásob a súboru vlastných vecí hnutelných proti škode spôsobenej tiažou snehu a námrazy, takže neboli vyššie uvedené veci poistením kryté. Zároveň vyslovil vedľajší účastník názor, že živelným poistením nebola krytá ani škoda vzniknutá na samotnom altánku, ktorý nebol predmetom poistenia vzhľadom na zmluvné dojednanie v poisťnej zmluve.

V rámci vyjadrení k podaným odvolaniam odporcu, ako aj vedľajší účastník uviedli, že sa so svojimi odvolaniami navzájom v celom rozsahu stotožňujú.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu stanovenom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého zostal nedotknutým odvolaním nenapadnutý výrok, ktorým bol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietnutý) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovie a v závislých výrokoch týkajúcich sa trov konania vrátane trov pojednávania zo dňa 30.11.2010 rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Po preskúmaní veci dospel okresný súd k záveru, že odvolanie odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodné. V pojednávanej veci sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady škody, ktorá vznikla z dôvodu zosunutia snehu a ľadu zo strechy budovy vlastnícky patriacej odporcovi na altánok poškodenej pani J.. Týmto zosuvom došlo k poškodeniu samotného altánku ako aj zariadenia a zásob v ňom nachádzajúcich sa. Zo strany navrhovateľa bolo na základe uvedenej poisťnej udalosti poskytnuté poškodenej poisťné plnenie. Do výšky takto poskytnutého plnenia si uplatňoval nárok na

náhradu škody voči odporcovi. Tvrdil, že tento porušil prevenčnú povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 415 Občianskeho zákonníka, keď neodstránil sneh a namrznutý ľad so svojej nehnuteľnosti a nezabránil tak možnému vzniku škody na susednej nehnuteľnosti (altánku).

Okresný súd na takto skutkovo vymedzený uplatnený nárok správne aplikoval ustanovenia § 415 a 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zhodne s prvostupňovým rozhodnutím krajský súd konštatuje, že zodpovednosť za škodu vyplývajúca z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je založená na splnení štyroch podmienok, a to:

- 1) porušenie právnej povinnosti,
- 2) vznik škody,
- 3) vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením povinností a škodou a
- 4) na prezumovanom zavinení.

Okresný súd ustálil, že zo strany odporcu došlo k porušeniu právnej povinnosti z dôvodu, že si nepočínal tak, aby ku škode na majetku poškodenej nedošlo, teda neurobil opatrenia pred zosuvom snehu a ľadu z jeho budovy na susednú nehnuteľnosť.

Odporca v rámci vznesenej obrany proti uplatnenému nároku namietal porušenie povinnosti zo strany poškodenej. Tvrdil, že táto v rozpore so stavebným povolením altánok umiestnila v menšej vzdialenosti od jeho nehnuteľnosti, než to bolo konštatované v rámci stavebného konania.

V občianskom súdnom konaní musí súd k spoluzavineniu poškodeného prihliadať aj bez návrhu (z úradnej povinnosti). V prejednávanej veci bol prvostupňový súd povinný zaoberať sa posúdením zavinenia poškodenej o to viac, že to bola aj obrana vznesená odporcom. Zásadne platí, že v rozsahu, v akom bola škoda spôsobená samotným poškodeným, nie je daná zodpovednosť škodcu. Chýba tu totiž jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu, poprípade škodnou udalosťou (pri objektívnej zodpovednosti). Protiprávnym konaním poškodeného je takisto konanie porušujúce všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka.

Odporca na preukázanie svojich tvrdení o spoluzavinení poškodenej navrhol na pojednávaní konanom dňa 7.4.2011 vykonať ohliadku na mieste samom a zároveň predložil aj fotodokumentáciu preukazujúcu jeho tvrdenia o vzdialenosti medzi poškodeným altánkom a jeho nehnuteľnosťou. Okresný súd sa s týmito návrhmi na vykonanie dokazovania v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal, nevysporiadal sa s dôvodmi, pre ktoré tieto dôkazy nevykonal. Následne jeho skutkové závery o tom, že vzdialenosť altánku poškodenej a nehnuteľnosti odporcu zodpovedala vzdialenosti konštatovanej v rámci rozhodnutí vydaných v stavebnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V tomto smere sa možno stotožniť s odvolacou námietkou odporcu, že z predložených rozhodnutí nevyplýva faktický stav, t.j. skutočná vzdialenosť medzi altánkom poškodenej a nehnuteľnosťou navrhovateľa v čase škodnej udalosti.

Nesporne nie je povinnosťou súdu vykonať každé dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, rovnako nie je povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia reagovať na každý argument vznesený účastníkmi v rámci prejednávania veci. Je však nutné, aby sa súd v rozhodnutí vysporiadal s takými tvrdeniami účastníkov, ktoré sú z hľadiska posudzovaného nároku právne významné. Podľa názoru krajského súdu odporcom produkované a navrhované dôkazy na preukázanie spoluzavinenia poškodenej na vzniku škody, sú takého charakteru, že prvostupňový súd pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol povinný sa s týmito vysporiadať.

V ďalšom konaní sa okresný súd s obranou odporcu týkajúcou sa spoluzavinenia poškodenej bude dôsledne zaoberať. V tejto súvislosti vykoná ohliadku miesta samého a podľa jej výsledku v spojení s doteraz vykonanými dôkazmi, najmä rozhodnutiami vydaným v stavebnom konaní, posúdi (ne)existenciu spoluzavinenia poškodenej na škode, ktorú si navrhovateľ v konaní uplatňuje.

Ďalšia odvolacia námietka (vedľajšieho účastníka na strane odporcu) smerovala k rozsahu nároku, ktorý mal z dôvodu poistného plnenia prejsť z poškodenej na navrhovateľa ako poistiteľa v súlade s ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade možno súhlasiť s odvolateľom, že okresný súd sa nedostatočne zaoberal otázkou, čo konkrétne bolo predmetom poistného plnenia. Je nutné, aby si ustálil, čo suma poskytnutá titulom poistného plnenia obsahovala, ktorá časť sa týkala poistného plnenia z titulu

poškodenia zásob, ktorá súboru vlastných hnuiteľných vecí, ktorá škody altánku ako nehnuteľnosti. V súvislosti s tým následne riadne vyhodnotí uzatvorenú poisťnú zmluvu a posúdiť, či v súlade s ňou bolo poskytnuté poisťné plnenie, prípadne, či nebolo poskytnuté nad ňou dohodnutý rámec. Musí sa zaoberať otázkou, či v prípade uvedeného poisťného právneho vzťahu bol altánok predmetom poistenia a v tejto súvislosti dáva prvostupňovému súdu do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. apríla 2011 sp. zn. 4Cdo 216/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2012 pod č. 36. Podľa tohto rozhodnutia, ak predmetom poistenia na základe poisťnej zmluvy bola iba hlavná vec, poisťné krytie sa nevzťahuje automaticky aj na jej príslušenstvo. Prvostupňový súd sa preto musí dôsledne zaoberať obsahom poisťnej zmluvy a zistiť, čo konkrétne bolo predmetom poistenia a na základe čoho bol oprávnený navrhovateľ poškodenej plniť.

Vzhľadom na vyššie popísanú procesnú situáciu, krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V „novom“ rozhodnutí prvostupňový súd zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.